

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת חקת

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

ממדבר מתנה

מפרש האור החיים על דרך הדרש את שירת הבאר: "כי שירה זו על התורה אמרוה. ובזה גם כן לא נקרא תגר על הדור ההוא למה לא שוררו שירה חדשה כשניתנה להם תורה מורשה אשר לה נאווה תהילה, כי ודאי היא זאת שירת התורה שנקראת 'באר מים' - נקראת 'באר' על שם המקור שהיא שכינה עליונה שנקראת באר, גם 'מים' לפי שהתורה נמשלה למים".

ועל פי יסוד זה מפרש האור החיים הק' שמה שנאמר בהמשך השירה: "וממדבר מתנה" בא ללמדנו שאין שום מציאות בעולם שיזכה האדם לתורה הקדושה אלא אם כן יחשיב את עצמו לאין ואפס כמדבר הזה שהוא הפקר לכל.

וכן דרשו חז"ל (עירובין נד, א) על פסוק זה עצמו: "מאי דכתיב 'וממדבר מתנה'? אם משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו תלמודו מתקיים בידו, ואם לאו, אין תלמודו מתקיים בידו". וכיו"ב פירשו חז"ל (שם) את מה שנאמר: "לחיו כערוגת הבושם" (שה"ש ה, יג) - "אם משים אדם עצמו כערוגה זו שהכל דשין בה וכבושם זה שהכל מתבשמין בה תלמודו מתקיים, ואם לאו - אין תלמודו מתקיים".

וכוונתם הקדושה היא: כי מצד טבע הבריאה אין שום מציאות שיזכה האדם לזכור את התורה שהוא לומד, לפי שכך גזרה חכמתו יתברך שיהיה האדם לומד תורה ושוכח את מה שלמד. והאופן היחיד שבו יזכה האדם לזכור את התורה שהוא לומד זה רק כאשר הקב"ה יסייע לו משמים ויתן לו את התורה במתנה. וכן אמרו חז"ל (מגילה ו, ב): "לאוקמי גירסא (לזכור את הלימוד) סייעתא מן שמיא היא".

ומשמיעים לנו רבותינו הקדושים שהתנאי הראשוני וההכרחי ביותר שבעבורו יחפוץ הבורא לתת לאדם את תורתו במתנה, ועל ידי כן יזכה לזכור את מה שהוא לומד בתורה, זהו שיהיה האדם משים עצמו כמדבר זה שהכל דשים בו, ונפשו כעפר לכל תהיה בענוה גדולה ושפלות רוח. ומי לנו גדול כמשה רבנו ע"ה בחכמה ובמעשים טובים, ובכל זאת אומרים חז"ל (מדרש תנחומא פר' כי תשא אות טז) שבמשך כל ארבעים יום שעשה משה למעלה בהר סיני היה לומד תורה ושוכח, עד שלבסוף אמר לקב"ה: 'רבנו של עולם, הרי באו ארבעים יום ואיני יודע דבר'. מה עשה הקב"ה, משהשלים ארבעים יום נתן לו את התורה במתנה, שנאמר: 'ויתן אל משה ככלותו לדבר אתו' (שמות לא, יח). ולזאת זכה משה בזכות שהיה "ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב, ג).

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

דברי אלוקים חיים

חבל מאד שאנשים מזלזלים בדברי חכמים, הזלזול בדבריהם הוא דבר חמור מאד, ונענשים על כך בחומרא רבה. כל אלה שלא עושים מים אחרונים סובלים הרבה מאד מצער גידול בנים. פעם ראיתי אדם אחד שבירך ברכת המזון מיד כשסיים לאכול, שאלתי אותו 'למה אתה לא עושה מים אחרונים לפני ברכת המזון?' והוא ענה לי 'לא נהגנו'. כיצד אנשים יכולים לזלזל בכך, הרי יש סימן שלם בשולחן ערוך (או"ח סימן קפ"א) שמדבר בדיון מים אחרונים, וכי דברי השולחן ערוך נכתבו סתם כך לבטלה?! אנשים צריכים לדעת שמים אחרונים לוקחים איתם את כל היסורים של הבית, כל הסטרא אחרא ש בבית ושבסביבה ושבינו לבניה נשפך במים אחרונים. כשחז"ל כתבו את המילה חובה ('מים אחרונים חובה'), זה לא בגלל שכך יצא להם באקראי, אלא שהם שקלו עד היכן פאת הנזק יכולה להגיע כשלא עושים מים אחרונים, ולכן הם קבעו זאת לחובה גמורה, ועל כן חובתנו היא להזהר מאד לקיים את כל דבריהם הקדושים, כי כל דבריהם דברי אלקים חיים.

כמו כן כשחז"ל אמרו שהמדבר בבית הכנסת בשעת התפילה הרי הוא ככופר בהקב"ה, ואין לו חלק באלקי ישראל, זו מימרא קשה מאד - אדם בא לבית הכנסת עם ציצית ותפילין, והוא מדבר בתפילה?! אומר הבן איש חי שעל זה נאמר "אחאב כפר באלקי ישראל". אדם שיתבונן פעם אחת ברצינות בדברים אלו, הוא מיד ירתע, ויקבל על עצמו שלא לדבר בשום אופן בבית הכנסת, ומכל שכן בשעת התפילה, או כשהוא מעוטר בתפילין הקדושות.

זמני השבת

הדלקת נרות:	צאת שבת:
ירושלים 19:32	ר"ת 20:23
תל אביב 19:31	ר"ת 20:22
חיפה 19:35	ר"ת 20:26
באר שבע 19:31	ר"ת 20:22
	ר"ת 21:17

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם!

לפני כעשר שנים בחברה להרכבת לוחות חשמל, באחד הימים בעבודה שמעתי איזה רוסי גוי אומר לחבר שלו שהוא שונא יהודים... שמעתי את זה נורא כעסתי ולא כל כך יכולתי לשתוק ולא להגיב על זה, והתפתח מזה ריב מאוד גדול... באותו הרגע התפללתי לה' יתברך שאזכה להיות אברך ולא להיות סביב אנשים כאלה בעבודה, אבל הדבר לא היה אפשרי אשתי לא הייתה מוכנה לצעד כזה. באחד הימים בעבודה הרגשתי כאב נורא חזק בגב, מיהרתי לבית חולים לעשות בדיקות והתוצאות הראו על כך שיש לי חוליה בגב שעומדת להתרסק ובמקרה הטוב אזדקק לכסא גלגלים, הייתי נורא שבור מזה ולא ידעתי מה לעשות. חברים אמרו לי שיש צדיק מאוד גדול בנתיבות ושכדאי לי לנסוע אליו, הגעתי לנתיבות לרב יורם, עמדתי בתור כמו כולם וכשהגיע תורי סיפרתי לרב את כל מה שעובר עלי, הרב ענה לי בשתי מילים "תרפה מזה". מכיון שבאותה תקופה לא ידעתי מה זה כח של צדיק, התעקשתי ואמרתי לרב "אבל נורא כואב לי הגב והרופאים אומרים לעשות ניתוח" הרב חשב קצת ושאל אותי: איפה אתה רוצה לעשות את הניתוח? אמרתי לרב בבית"ח סורוקה, הרב ברך אותי והלכתי. כאשר הגעתי לסורוקה לקבוע תור לניתוח, התור הקרוב ביותר היה רק בעוד מספר רב של חודשים, החלטתי לוותר על ביה"ח הזה והלכתי לעשות ניתוח פרטי ב"אסותא" בסיום הניתוח הרופא אמר לי שברוך ה' הניתוח עבר בהצלחה מרבית, ובאמת ב"ה עד היום אני הולך כרגיל על הרגליים. כשנה וחצי לאחר הניתוח אחותי ביקשה ממני שאלך לרב יורם לשאול אותו שאלה דחופה, הגעתי לרב, הרב ענה לי על השאלה של אחותי (לא סיפרתי לרב מילה מכל מה שעשיתי בסוף עם הניתוח), נישקתי לרב את ידו ובאתי להתקדם לכיוון הדלת ואז הרב עצר אותי ואמר לי בחיוך "בסוף עשית באסותא הא, הייתי איתך..." נבהלתי מאד ובאותו רגע הבנתי שאם הרב יודע עלי הכל אז מה השם יודע עלי!!! עזבתי הכל ונהייתי אברך. כיום לאחר מספר שנים בכולל של הרב בבאר שבע זכיתי להגיע וללמוד בכולל הגדול של מו"ר בעיר נתיבות בראשות בנו הצדיק החיד"א שליט"א.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

שניים מקרא ואחד תרגום

שאלה: מי הם המחוייבים באמירת שנים מקרא ואחד תרגום, והאם לתלמידי חכמים שתורתם אומנותם רשאים לפטור עצמם מאמירת שנים מקרא ואחד תרגום, לפי שרוצים לעסוק בתורה במקומות שרגילים לעסוק בה באותה שעה, ובפילפולא דאורייתא לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא?

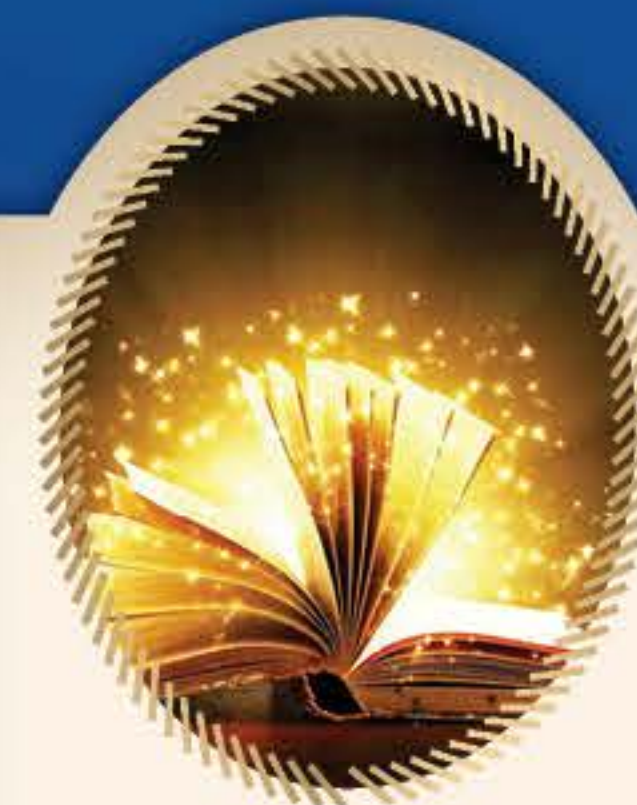
תשובה: כל יהודי מצוה גדולה וחובה קדושה עליו להשלים הפרשה בכל שבוע ושבוע שנים מקרא ואחד תרגום. ואפילו לתלמידי חכמים שתורתם אומנותם חייבים באמירת שנים מקרא ואחד תרגום ואינם רשאים לפטור עצמם ממצוה יקרה זו. ובגמרא הבטיחו שהמדקדק בה להשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, וגדולי האמוראים וגדולי הפוסקים מימיהם לא ביטלו מצוה יקרה זו.

שאלה: מהו האופן הנכון יותר באמירת שנים מקרא ואחד תרגום?

תשובה: האופן שהסכימו עליו הפוסקים והמקובלים ובראשם רבינו האר"י ז"ל שיקרא הפרשה כל פסוק פעמיים מקרא ופעם אחת תרגום, עד סיום הפרשה, וזוהי הדרך הנכונה ביותר. וכן מנהגו של עטרת ראשי אבי מורי מופת הדור רבינו יורם מיכאל אברג'ל, בקהילתו קהילת קודש רב פעלים קול רינה בנתיבות, לקרוא הפרשה ביום השישי שנים מקרא ואחד תרגום ברוב עם הדרת מלך פסוק אחר פסוק על הסדר.

ויש שנהגו לקרות כל פרשה פעמים מקרא ואח"כ תרגום על אותה הפרשה, ויש שחילקו הפרשיות בתוך הפרשה בין פרשה פתוחה ובין סתומה לקוראה פעמיים מקרא ופעם אחת תרגום. ומ"מ הדרך הראשונה לקרוא כל פסוק ב' פעמים ואחריו תרגום היא המהודרת ביותר לענין הלכה, ושכרו גדול מאוד.

(ולא יקרא אחד מקרא ואחד תרגום ואח"כ שוב פעם אחד מקרא אלא כמבואר שנים מקרא ואח"כ אחד תרגום שכך משמעות דברי הגמרא הקדושה והזהר הקדוש).

גאולה ומשיח

פנינים ונהגות מגדולי החסידות

רעש בשמים

בתו של הגביר ר' יוזפא מאוסטראה חלתה קשה, אביה פיזר כסף רב לתלמידי חכמים יושבי בית המדרש כדי שיתפללו שתבריא. הלומדים הרבו בתפילה וישבו בתענית לרפואתה. אף רבי יצחק מדרוהביץ' היה מלומדי בית המדרש, וכשקיבל את הכסף הלך לביתו ועשה סעודה גדולה.

אחרי שנתרפאה הבת פגש ר' יוזפא ברבי יצחק, ושאלו: היתכן, כל הלומדים הרבו בתעניות וכבודו עשה סעודה? ענה לו רבי יצחק: אם הייתי מתענה אז לא היה רושם לשום דבר, רגילים בשמים לתעניות שלי. אבל כשערכתי סעודה גדולה עורר הדבר רעש בשמים: גם אני אוכל לשובע? מהיכן לי כסף. חקרו ודרשו ונודע כי בתו של ר' יוזפא חלתה ואביה פיזר צדקה למענה ואז נתרפאה....

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי מנחם מענדל-

מליובאוויטש - ג' תמוז

עיקר פעילותו של הרבי הייתה בהקמת מאות בתי חב"ד ברחבי העולם כולו ובמקומות הנידחים ביותר המנוהלים ע"י מפעל אדיר של "השלוחים" המפעילים את בתי חב"ד אלו, מפעל אדיר זה מעולם לא פסק מלגדול עד כי בזמננו עתה קיימים למעלה מארבעת אלפים "שלוחים" המפיצים את אור התורה והחסידות בעולם כולו. הרבי דרש מחסידיו גם מעשים בפועל ולכן ייסד את "המבצעים" שהבולטים ביניהם, להניח תפילין לכל יהודי בעולם, שכל אשה תדליק נרות שבת, וגם לחסידיו לא וויתר ודרש להוסיף כל העת בלימוד תורה במטרה "לכבוש" את העולם בלימוד תורה ובהפצת מעיינות החסידות.

מידי יום ראשון היה הרבי מקבל קהל כשהתור הארוך היה משתרך עמוק לתוככי השכונות הסמוכות, אלפי אנשים ונשים היו עוברים לפני הרבי ביום זה לקבלת ברכה ודולר לצדקה, מצד אחד היה תור לגברים ומן העבר השני היה תור לנשים, באחת הפעמים עבר לפני הרבי בחור מבוגר שביקש ברכה להתחתן, ברכו הרבי ואמר לו "כי קרוב אליך הדבר מאוד" שמח מאוד הבחור מברכתו של הרבי, אבל... מאז שברכו הרבי ועד שהתחתן עברו לא פחות מחמש עשרה שנים...

לאחר נישואיו סיפר לאשתו על ברכתו התמוהה של הרבי לאחר שסיפרה לו אשתו כי גם זכתה להתברך מפי הרבי החליטו השניים ללכת ולצפות בסרטון בו הם מקבלים את ברכתו של הרבי, כשצפו בסרטון בו הבעל מתברך מפי הרבי נדהמו למראה עיניהם כי בסמוך לרבי המברך את הבעל עומדת ראשונה בתור הנשים לא אחרת מאשר אשתו אותה הכיר רק כעבור חמש עשרה שנה.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

השיגרה מבורכת

"וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מְדַבְּרִין בְּחֶדְשׁ הָרִאשׁוֹן וַיָּשֻׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ וַתָּמַת שָׁם מֵרִים וַתִּקָּבֶר שָׁם: וְלֹא הָיָה מִיָּם לָעֵדָה וַיִּקְהְלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֹהֲרֹן"

בני ישראל הלכו במדבר, והיו שותים מים זכים ממעיין מיוחד שהיה נקרא בארה של מרים, ואבא מארי עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל הביא את דברי חכמינו הקדושים שביארו שלמעשה הבאר הזה היה כמין אבן שהייתה מתגלגלת עמהם מקום למקום, וכמו שהובא גם ברש"י הקדוש, שהלך הסלע ההוא וישב לו בין הסלעים.

אולם אף פעם אנשים לא הפנימו עמוק בלב שהשפע בא בזכות מרים הנביאה, ומתי הבינו שזה בזכות מרים? ברגע שהיא נפטרה, ויותר לא היה מים לעם לשתות, הבינו כולם שהבאר באה בזכותה. והביא אבא היקר שהרמז בדבר, שהרבה פעמים אדם לא יודע להעריך עד כמה טוב המצב שה' יתברך עושה איתו, עד שחלילה וחס המצב לא כמו שהיה, אלא אדם בלי כוונה רואה את הכל כמובן מאליו.

למשל, אדם שפתאום כואבים לו השיניים כאב חזק, הוא כל כך מצטער, ובאותו רגע הוא חושב בליבו, כמה כיף לכל האנשים שנמצאים כאן, שלא כואבת להם השן, אבל עד לפני חצי שעה, או עד אתמול, גם הוא היה בכלל כולם ולא כאבה לו השן, אך שום אדם לא חושב בליבו כאשר הכל תקין "ברוך ה' כמה כיף לי שלא כואבים לי השיניים", אלא הוא רואה את זה כמובן מאליו. וגם עכשיו כאשר כן כואבים לו השיניים, הוא טרוד בשן שכואבת לו, אך הוא לא חושב בליבו, "כמה כיף לי שכואבת לי רק שן אחת מתוך שלושים ושתיים, ולא כואבים לי כל השיניים".

והרמז שיש בזה, שגם כאשר ה"שיגרה" משעממת את האדם היא "הברכה" הגדולה ביותר שיש, שברוך הוא הכל כרגיל, והאדם צריך לשמוח בזה שעובד את ה' יתברך. ולהעריך כל דקה שיש לו זכות לעסוק בתורה הקדושה, בחומש, נביאים וכתובים, בגמרא הקדושה, בלימוד ההלכה, ובלימוד מוסר וחסידות, כי אלו דברים שמזכים אתה אדם בלי סוף. וצריך לברך את ה' יתברך על כל רגע שבחסדיו יתברך הכל בסדר אצל האדם.

המתנה המושלמת לאם ולבת!

ספר ייחודי לבת ישראל בו
קובצו מיטב שיחותיו
של מו"ד הרב יוסף אברג'ל

עכשיו
במחיר
השקה!

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יוסף אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יוסף אברג'ל

פניני השבוע

היושר, ההגינות והאמת הם אלו
שמביאים את הברכה לאדם בכל תחום
בחיינו, ומשמשים דוגמה להמשך הדרך
של ילדיו.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת גבריאל בן מלכה הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יוסף אברג'ל:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר אברהם
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000